

Les veus de Mallorca

Els Blavets de Lluc són més que una escolania. Són una tradició, un símbol de la cultura de Mallorca que perviu des de fa cinc segles de manera ininterrompuda.

"Els Blavets existeixen perquè així ho vol el poble de Mallorca. No és una simple escolania de cant, no és només una escola-internat, no és tan sols unes veus que estan dedicades al servei de la Basílica... és tot això, però sobretot és un símbol de la pervivència de la nostra identitat i la nostra cultura, i de la voluntat del poble de Mallorca que aquest símbol pervivesqui." Ho explica amb aquesta rotunditat el prior del Monestir de Lluc, Gaspar Alemany, en conversa amb aquest setmanari.

Efectivament l'Escolania de Lluc fins i tot transcendeix el fet religiós. Són un símbol dels mallorquins, al marge de creences.

L'Escolania dels Blavets possiblement va ser creada a finals del segle XV o just començar el XVI. Sí que està documentat que el prior de Lluc (monestir enclavat en una petita vall de la Serra de Tramuntana) Gabriel Vaquer, el 1513 constituí una escolania amb mitja dotzena d'al·lots que a més de cantar, estudiarien a Lluc el que aleshores devia ser considerat com el currículum adequat: llatí... Que es constituís l'escola-internat el 1513 permet deduir que possiblement ja existia d'alguns anys abans el cor.

Els Blavets han sobreviscut de manera ininterrompuda durant aquests cinc-cents anys. Avui, quan milers de mallorquins i estrangers intenten fer-se lloc a la Basílica de Lluc per escoltar el Cant de la Sibila la Nit de Nadal, a càrrec dels Blavets, gaudeixen de la mostra d'una acuradíssima educació musical que s'ha mantingut gairebé inalterada en aquest mig mil·lenni. L'Escolania ha passat temps millors i pitjors. Amb més vocacions o menys. Ara, diu el prior Alemany, hi ha una certa mancança. Però tampoc no és desitjable un ex-



ARXIU

cés de peticions, com a principis dels anys vuitanta. I és que enviar un al·lot intern a un monestir que, a pesar de tots els avenços de les comunicacions, està considerablement aïllat, no és una decisió fàcil. Es tracta d'una vida dura. "No basta que els pares vulguin que el nin sigui blavet. També ell hi ha de dir la seva. Si es fa a la contra de l'al·lot, mai no sortirà bé...", explica el prior.

Els actuals 29 blavets de Lluc (només al·lots, de famílies de nivell econòmic mitjà, entre nou i tretze anys), s'aixequen cada dematí a les set, i a les vuit ja comencen classes acadèmiques normals. A un quart de dotze canten a la Mare de Déu de Lluc durant uns deu minuts. Segueixen amb una hora i mitja de cant coral amb el mestre de música. A la una tornen a tenir classe acadèmica. A tres quarts de dues dinen, i posteriorment disposen de mitja hora de descans o esplai. A les tres, més classes. A les quatre solfeig. A les disset berenar o estudi. Cap a les dinou, estudi assistit per als que ho necessitin i mitja hora més tard, deu minuts de cant a la Verge a la Basílica. Poc abans de

les vuit del vespre, sopar. Més tard, lleure o estudi. A dos quarts de deu, a dormir. I l'endemà el mateix. I així cada dia, excepte els diumenges que se'n va a ca seva, i un cap de setmana per mes que lliuren des del divendres horabaixa. De televisió, poca, només algun cap de setmana.

La procedència dels Blavets és sobretot de Mallorca. Però a vegades també n'hi ha, ocasionalment, de les altres illes o, com ara, d'ascendència estrangera, com dos al·lots que són nascuts l'un a Nigèria i l'altre a Bòsnia. Naturalment la integració lingüística és total.

La naturalesa dels Blavets, a més de l'òbvia d'aprendre i perfeccionar el cant i la música (estudien piano, flauta travessera o violí), és essencialment servir a la Basílica, amb els seus dos cants diaris. Tot i que sempre està ple, especialment els matins, de públic (turistes sobretot) el prior Alemany explica que mai no s'allarga. El que sí que fan els Blavets, sis vegades l'any, és sortir a fora, especialment al País Valencià, a Catalunya i, de tant en tant, a altres indrets.

Escolania dels Blavets de Lluc, a Mallorca. Formada només per al·lots, el cor té actualment 29 cantaires.

Miquel Payeras